

CAMPUSLIFE

Cash betalen taboe in kantine

Contant betalen in de kantines van de TU is vanaf december niet meer mogelijk. Dat is althans het streven van Sodexo. De cateraar introduceert het nieuwe betaalmiddel Minitix.

Minitix is een bankrekening op internet die je kunt vullen met geld van je eigen rekening. Betalen gaat via een NFC (Near Field Communication) chip. Door die chip (de betaalsleutel) voor een betaalterminal te houden en op 'oké' te drukken, wordt het bedrag van de Minitixrekening afgeschreven. De cateraar wil af van contante betalingen om sneller en hygiënischer te werken. "Chippen is ook supersnel, maar het vervelende is dat niet

altijd duidelijk is hoeveel geld er op je kaart staat", zegt Jos Schulte, accountmanager van Sodexo bij de TU. "Bij te weinig saldo kunnen we één gast *on hold* zetten, zodat die zijn chip kan opladen, maar dat kost bergen tijd. En cash geld is niet meer van deze tijd. Studenten willen met moderne betaalmiddelen betalen." Volgens Schulte zitten er 'leuke gadgets'

ook beveiligen door een bedrag van maximaal vijf of tien euro per dag in te stellen."

Betaling met Minitix is nu al mogelijk in de kantines. In de nieuwste smartphones zit een NFC-chip die via www.mijncashless.nl is te activeren. Een lijst met deze smartphones is op internet te vinden.

Schulte erkent dat het raar is dat de

dat maar van tevoren bekendmaak." Klanten kunnen straks ook pinnen. Schulte test daarvoor een sneller apparaat en wil dat klanten voortaan meteen hun pas erin steken en al beginnen met pinnen voordat het bedrag op het scherm is verschenen. De betaalterminals zijn volgens Schulte nu al geschikt voor 'dippen', contactloos betalen, ofwel pinnen zonder pincode. "ING-passen worden daar geschikt voor gemaakt. Dippen is bedoeld voor bedragen tot 25 euro. Als testen op Schiphol en andere locaties goed worden afgesloten, zou dat een prima betaalmiddel zijn op de campus." (CvU)

De cateraar wil af van contante betalingen om sneller en hygiënischer te werken

aan een Minitixrekening. "Je kunt er bijvoorbeeld voor zorgen dat er minimaal vijf euro op je rekening staat, of dat je er maximaal twintig euro per week van af haalt. Je kunt kiezen voor een sms in plaats van een bonnetje. Als je je Minitixbetaalsleutel kwijtraakt, blijft het geld op je rekening staan als je die direct blokkeert. Je kunt je sleutel

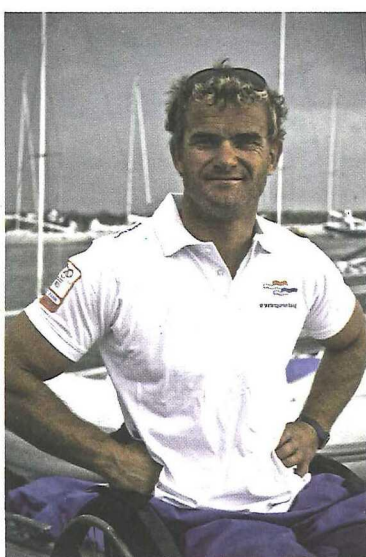
klant zonder zo'n smartphone eerst een sticker moet kopen om straks te kunnen betalen in de kantine, daar het chippen in 2015 verdwijnt. "Maar iemand die nu een sticker koopt, krijgt een tegoedbon voor een drankje naar keuze. Geld is trouwens geen wettelijk verplicht betaalmiddel. Het is niet zo dat ik verplicht ben geld aan te nemen, als ik

'Mensen moeten accepteren dat niet alles kan'

TU-alumnus Thierry Schmitter (43) was fervent alpinist, toen in 1998 het noodlot toesloeg. Een lawine sleepte hem de diepte in. Hij raakte deels verlamd, maar Schmitter gaf niet op. In 2004 en 2012 won hij als zeiler brons op de Paralympics. Op 26 september geeft hij een lezing over hoe 'mentale gesteldheid kan bijdragen aan betere prestaties'.

Is mentale gesteldheid iets dat je kunt trainen?

"In mijn lezing vertel ik over mijn eigen ervaringen. Dan gaat het over motivatie, passie en het nemen van risico's. Ik weiger anderen te zeggen hoe het moet, ik ben geen deskundige. In de sport kun je de techniek leren en spiermassa kweken. Maar de zin om uren te draaien en het vermogen om te lijden zijn deel van je karakter. Ik kan mensen hooguit inspireren.

Thierry Schmitter: "Hoe jonger je in aanraking komt met een ambitieuze omgeving, hoe beter. (Foto: Thierry Schmitter)"

Veel in het leven moet je zelf ervaren. En mensen moeten accepteren dat niet alles kan. Er zijn veel professoren in de medicijnen, maar nog steeds gaan er mensen dood en is mijn rug niet geheeld. Iedereen wil alles maar controleren. We moeten ermee ophouden de natuur te willen beheersen. We moeten leren met de

natuur te leven. Onderdeel zijn van de natuur heeft mij altijd gefascineerd. Ik denk wel: hoe jonger je in aanraking komt met een ambitieuze omgeving, hoe beter, want je past je daaraan aan."

Hoeveel tijd kostte het u om uw dwarslaesie te accepteren?

"Dat ging redelijk snel. Piekeren heeft niet zoveel zin. In het Zwitserse revalidatiecentrum waar ik terecht kwam, deden ze veel aan sport. Dat hielp. En ik had jonge kinderen. Mijn verantwoordelijkheden waren niet veranderd. Ik wilde ze opvoeden. Het scheelde ook dat ik niet omgeschoold hoefde te worden. Mijn werk kon gewoon doorgaan."

Bent u een optimist?

"Meer een realist. Ik had snel door dat ik de bergen niet meer zou kunnen beleven zoals voor het ongeluk, maar ik heb mijn bergbeklimmersmentaliteit gehouden. Zeilen deed ik vroeger recreatief. Na het ongeluk dacht ik: dat kan ook zittend. Ik werd beter, werd opgemerkt en kwam in het wedstrijdzeilen terecht. Maar dat was nooit mijn doel. Het ging me niet

om medailles, roem of geld. Dat heb je als bergbeklimmer al helemaal niet. Je klimt vaak alleen. Als je terug komt, snapt niemand je. Ze kennen de bergen niet, snappen niet hoe je zoveel risico kan nemen om een berg te beklimmen. Dat heeft mijn karakter gevormd. Ik wil beter worden in wat ik doe, dat is de oorsprong. Daarom ben ik na de Spelen in Londen vorig jaar gestopt met zeilen. Nu ben ik aan het kitesurfen. Omdat ik er beter in wil worden. Progressie is ontzettend motiverend." (SB)

Lezing Thierry Schmitter, donderdag 26 september, 19.00 uur, unit cultuur, toegang gratis. Na de lezing is er een debat tussen het publiek, een psycholoog, een sportpsycholoog en een neuroloog.